

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-74- 106/(7)/12/CS

Warszawa, dn. 2 stycznia 2013 r.

DECYZJA DIH – 2 Nr 1/2013

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.) oraz art. 7 ust. 1 pkt 1, art. 12 ust. 1, art. 24 ust. 1, 4 i 5 w związku z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. nr 169, poz. 1200 ze zm.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy dotyczącej zobowiązania przedsiębiorcy Andrzeja Kołodziej i Tadeusza Pietrusza „Spółka Jawna” Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowo – Usługowe „ANTA” z siedzibą w Nowym Sączu, do uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki podstawowej oleju napędowego o numerze 0598/12/7431, niespełniającego wymagań jakościowych, zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr DIH-2 Nr 91/2012 z dnia 20 listopada 2012 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy.**

Uzasadnienie

W piśmie z dnia 26 listopada 2012 r. przedsiębiorca Andrzej Kołodziej i Tadeusz Pietrusza „Spółka Jawna” Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowo – Usługowe „ANTA” z siedzibą w Nowym Sączu (dalej: Przedsiębiorca lub Strona), złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr DIH-2 Nr 91/2012 z dnia 20 listopada 2012 r.

Opierając się na wynikach badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez laboratorium Polcargo International Sp. z o. o. w Szczecinie (sprawozdanie z badań nr 9C-3070-12), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że oferowany w dniu kontroli tj. 14

czerwca 2012 r. olej napędowy (o numerze próbki 0598/12/7431), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 9 grudnia 2008 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz. U. z 2008 r. Nr 221, poz. 1441 ze zm.), zwanego dalej: „rozporządzeniem w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych”, z uwagi na zaniżoną odporność na utlenianie, której wynik badania wyniósł 6,4 h przy wymaganiach jakościowych min. 20 h.

Zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz.U. Nr 169, poz. 1200 ze zm.), zwanej dalej „ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw”, jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych określonych w ustawie, Zarządzający zobowiązuje kontrolowanego, w drodze decyzji, do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań. Zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw Zarządzającym jest Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

W związku z powyższym, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 24 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zobowiązał Przedsiębiorcę do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki podstawowej oleju napędowego o numerze 0598/12/7431.

W piśmie z dnia 26 listopada 2012 r. Strona wniosła o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr DIH-2 Nr 91/2012 z dnia 20 listopada 2012 r. W ocenie Przedsiębiorcy, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów powinien odstąpić od zobowiązania Strony do uiszczenia kwoty 1450,17 zł (łącznie z VAT), stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki oleju napędowego o numerze 0598/12/7431. Wniosek ten uzasadniono odmową wszczęcia postępowania przez Prokuraturę Rejonową w Nowym Sączu oraz brakiem winy Przedsiębiorcy, za wprowadzenie do obrotu paliwa nieodpowiadającego wymaganiom jakościowym.

Pismem z dnia 5 grudnia 2012 r., Przedsiębiorca został poinformowany, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie, jako stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego, prawo wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także prawo do składania wniosków dowodowych. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził:

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po przeanalizowaniu materiału dowodowego zebranego w sprawie, w szczególności przedstawionych przez stronę argumentów, stwierdził, iż brak jest podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji zobowiązującej Przedsiębiorcę do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki podstawowej oleju napędowego.

Podstawą do zobowiązania Przedsiębiorcy do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki oleju napędowego, były wyniki badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez akredytowane, niezależne laboratorium Polcargo International Sp. z o. o. w Szczecinie (sprawozdanie z badań nr 9C-3070-12), które wykazały, że oferowany w dniu kontroli tj. 14 czerwca 2012 r. olej napędowy (o numerze próbki 0598/12/7431), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na zaniżoną odporność na utlenianie, której wynik badania wyniósł 6,4 h przy wymaganiach jakościowych min. 20 h.

Odnosząc się do treści wniosku Strony o ponowne rozpatrzenie sprawy z dnia 26 listopada 2012 r., należy na wstępie wyjaśnić, iż celem jaki leży u podstaw wydania ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. Nr 169, poz. 1200 ze zm.) – jest ograniczenie negatywnych skutków oddziaływania paliw na środowisko oraz zdrowie ludzi (art. 1). Dla realizacji tego celu został stworzony system monitorowania i kontrolowania jakości paliw (art. 11) mający za cel przeciwdziałanie transportowaniu, magazynowaniu, wprowadzaniu do obrotu paliw niespełniających wymagań jakościowych określonych w odrębnych przepisach. Do zadań systemu należy m.in. kontrolowanie jakości paliw u przedsiębiorców. Systemem zarządza Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (art. 12), zaś czyni to przy pomocy Inspekcji Handlowej. W toku postępowania inspektorzy Inspekcji Handlowej pobierają dwie próbki paliwa (art. 17), a następnie sporządzają protokół pobrania próbki (art. 20 ust. 1). Próbkę przekazywane są do akredytowanego laboratorium (art. 20). Przepis art. 24 ust. 1 omawianej ustawy, w sytuacji gdy badania wykazały, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych, obliguje zarządzającego systemem do zobowiązania kontrolowanego w drodze decyzji do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań. A zatem, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, wydając decyzję o zobowiązaniu przedsiębiorcy do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań wykonuje swój ustawowy obowiązek.

Odnosząc się do treści uzasadnienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy w zakresie odmowy wszczęcia postępowania przygotowawczego oraz „braku winy” Przedsiębiorcy, należy wyjaśnić, iż postępowanie toczące się przed Prezesem UOKiK jest postępowaniem administracyjnym, toczącym się w oparciu o przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, mającym na celu zobowiązanie przedsiębiorcy do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa. Postępowanie to nie ma w zakresie przedmiotowym, żadnego związku z postępowaniem przygotowawczym, toczącym się w oparciu o przepisy Kodeksu postępowania karnego, prowadzonym przez organy prokuratury. Innymi słowy rozstrzygnięcia organów prokuratury w przedmiotowej sprawie nie mają żadnego wpływu na konieczność uiszczenia przez Przedsiębiorcę kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa. Na szczególną uwagę zasługują tu użyte przez Stronę w uzasadnieniu pojęcie „braku winy z naszej strony”. Należy zatem wyraźnie podkreślić, iż odpowiedzialność za niezachowanie wymogów jakościowych, o których mowa w art. 3 ust. 1 ustawy o monitorowaniu i kontrolowaniu jakości paliw, ma charakter odpowiedzialności na zasadzie ryzyka, a nie winy. Tym samym za niezachowanie wymogów jakościowych ponosi się odpowiedzialność niezależnie od faktu, czy ma się tego świadomość, czy też nie. Wina przedsiębiorcy nie ma tutaj żadnego znaczenia, co jasno wynika z brzmienia art. 3 ust. 1 ustawy o monitorowaniu i kontrolowaniu jakości paliw. *A contrario* przyjęcie winy jako podstawy odpowiedzialności, spowodowałoby niemożność realizacji zadań wynikających z funkcjonowania systemu monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Konsekwentnie, zobowiązanie przedsiębiorcy do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa, nie oznacza, że to tenże przedsiębiorca spowodował pogorszenie jakości danego paliwa. Reasumując, obowiązek przedsiębiorcy – wynikającego z dyspozycji art. 24 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw - do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań, nie można rozpatrywać w kategoriach winy.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy wyjaśnić, iż w sytuacji, gdy przeprowadzone badania wykazują, że paliwo spełnia wymagania jakościowe, koszt tych badań ponosi Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jako zarządzający systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw, na podstawie umowy zawartej z akredytowanym laboratorium. W odmiennym stanie rzeczy, tj. gdy badania wykażą, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych, koszt badań ponosi kontrolowany Przedsiębiorca. Wypada także dodać, iż Strona miała prawo do złożenia wniosku o zbadanie próbki kontrolnej o numerze

4849/12/7431. Gdyby badania próbki kontrolnej wykazały, że paliwo spełnia wymagania jakościowe – niezależnie od wyniku badania próbki nr 0598/12/7431 – Strona nie byłaby zobligowana do uiszczenia równowartość kosztów przeprowadzonych badań. Przedsiębiorca nie złożył jednak wniosku o przedmiotowe badanie, pomimo prawidłowego poinformowania o takiej możliwości w toku kontroli w dniu 4 lipca 2012 r.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, paliwa transportowane, magazynowane, wprowadzane do obrotu oraz gromadzone w stacjach zakładowych powinny spełniać wymagania jakościowe określone dla danego paliwa, ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz prawidłową pracę silników zamontowanych w pojazdach, ciągnikach rolniczych, a także maszynach nieporuszających się po drogach. Zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych określonych w ustawie, zarządzający zobowiązuje kontrolowanego, w drodze decyzji, do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań. Stosownie do postanowień art. 12 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zarządzającym jest Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Odnosząc się do sugestii Strony, iż wpływ na negatywny wynik badań mogły mieć działania dostawcy paliwa, wypada wyjaśnić, iż stosownie do postanowień art. 23 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, w przypadku stwierdzenia, w wyniku kontroli, niewłaściwej jakości paliwa Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów niezwłocznie wyznacza przedsiębiorcę, który dostarczył paliwo do przedsiębiorcy, u którego stwierdzono paliwo niewłaściwej jakości, w celu przeprowadzenia kontroli. W przedmiotowej sprawie w dniu 5 lipca 2012 r. przeprowadzono kontrolę u dostawcy kwestionowanego paliwa. Badania laboratoryjne próbek oleju napędowego pobranych w toku tej kontroli wykazały, że oferowany w dniu kontroli olej napędowy, spełniał wymagania jakościowe określone w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych.

Mając na względzie, załączony do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy artykuł pracownika naukowego Instytutu Nafty i Gazu, w którego treści Przedsiębiorca zaznaczył przykładowe główne źródła zanieczyszczeń paliw, należy ponownie podkreślić, iż odpowiedzialność za niezachowanie wymogów jakościowych, o których mowa w art. 3 ust. 1 ustawy o monitorowaniu i kontrolowaniu jakości paliw, ma charakter odpowiedzialności na zasadzie ryzyka, a nie winy i co do zasady ponosi ją przedsiębiorca, u którego stwierdzono paliwo niewłaściwej jakości. Analogicznie, obowiązek przedsiębiorcy – wynikający z

dyspozycji art. 24 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw - do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań, nie może być rozpatrywany w kategoriach winy.

Należy także dodać, że Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wydaje decyzje w oparciu o obowiązujące przepisy prawa, wskazane w treści niniejszej decyzji. Ewentualne trudności, o których Strona wspomina w treści wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, dotyczące badania parametru – odporność na utlenianie, nie zmieniają faktu, że parametr ten jest wskazany w obowiązującym w dacie kontroli rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, po dokonaniu ponownej analizy zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego oraz uwzględnieniu okoliczności wskazanych przez Stronę w toku postępowania odwoławczego, że decyzja nr DIH-2 Nr 91/2012 z dnia 20 listopada 2012 r. była prawidłowa, a tym samym brak jest podstaw do jej uchylecia.

W związku z powyższym, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 52 § 1, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z póź. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Z up. Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Wiceprezes

Małgorzata Kozak

Otrzymuje:

Andrzej Kołodziej i Tadeusz Pietrusza „Spółka Jawna” Przedsiębiorstwo Produkcijno – Handlowo – Usługowe „ANTA”, ul. Krajewskiego 27, 33-300 Nowy Sącz.